

עפ"א 30442/07/23 - מחמוד גדיר נגד ועדה מקומית לתכנון ובנייה גבעות אלונים

בית המשפט המחוזי בחיפה

04 מרץ 2024

עפ"א 30442-07-23 גדיר נ' ועדה מקומית לתכנון גבעות אלונים

בפני כב' הנשיא רון שפירא
מערער
נגד
משיבה
מחמוד גדיר ע"י ב"כ עו"ד ש. בלומנפלד
ועדה מקומית לתכנון ובנייה גבעות אלונים
ע"י ב"כ עו"ד טארק חטיב

פסק דין

הרקע לערעור ופסק דינו של בימ"ש קמא:

בפני ערעור הנאשם על הכרעת הדין של בימ"ש השלום בעכו (כב' השופט עמית רוזינס), שניתנה במסגרת תו"ב 23013-11-16 ביום 20.06.22 ובגדרה הורשע המערער בביצוע עבירות שונות שעניין ביצוע עבודות בניה ושימוש בלתי חוקי וחורג במקרקעין בביר אל מכסור שייעודם חקלאי וזאת בניגוד לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה - 1965 (להלן: "החוק"). **למען הסדר יצוין כי העונש שנגזר על המערער בבית משפט קמא הוא עונש שהוסכם בין הצדדים, זאת בכפוף לשמירה על הזכות לערער על הכרעת הדין.**

במסגרת גזר הדין הוטלו על המערער עונשים של תשלום קנס בסך 700,000 ₪ או 70 ימי מאסר תמורתם; התחייבות כספית על סך של 700,000 ₪ שלא לבצע איזה מן העבירות בהן הורשע בתיק זה או עבירות דומות, כנוסחן לאחר תיקון 116 לחוק בתוך 3 שנים החל מתום 6 חודשים מיום גזר הדין; חיוב בכפל אגרה בסך 53,120 ₪; חיוב להרוס את המבנה כמפורט בכתב האישום לא יאוחר מאשר בתום 6 חודשים מיום גזר הדין וכן נאסר עליו לעשות כל שימוש בבניה הנ"ל החל מאותו מועד; מאסר מותנה בן 3 חודשים למשך 3 שנים החל מתום 6 חודשים מיום גזר הדין והתנאי שלא יבצע איזה מן העבירות בהן הורשע במסגרת תיק זה במהלך תקופת התנאי.

במסגרת כתב האישום המתוקן בשלישית צוין כי המערער ביצע עבודות בניה ושימוש במקרקעין באדמות ביר אל מכסור לפי הפירוט הבא:

1. מיום 25.08.15 ובמועדים נוספים לאחר מכן הקים במקרקעין סככה בשטח של כ-150 מ"ר, עשויה מוטות ברזל, לוחות עץ וכיסוי עשוי ניילון ובד. החל מאותו מועד השתמש בסככה ובשטח של כדונם

מהמקרקעין, הכולל את הסככה הנ"ל, שימוש חורג, כמשתלה מסחרית, וזאת עד לחודש 12/16.

2. במהלך חודש 12/16 הרס את הסככה הנ"ל והקים סככה אחרת, במקום סמוך באותם מקרקעין, בשטח של כ-220 מ"ר, עשויה מוטות עץ וכיסוי מחומר קל, מעל ריצפת בטון, ותוספת של סככת צל עשויה קורות עץ בשטח של כ-210 מ"ר. ממועד הקמת הסככות הללו ועד מועד הגשת כתב האישום עשה שימוש בסככות ובשטח של כ-1 דונם מהמקרקעין, הכולל בתוכו את שתי הסככות, שימוש חורג כמשתלה מסחרית.

3. בחודש 2/18 נמצא כי בנה במקרקעין, בנוסף על המבנים הנ"ל, סככה חדשה נוספת בשטח של כ-400 מ"ר, עשויה מוטות עץ וכיסוי פלסטיק, וכן ביצע הכשרה של שטח נוסף של כדונם. מיום 25.02.18 ועד הגשת כתב האישום השתמש בשטח כולל של 2 דונם מן המקרקעין, בסך הכל, כולל הסככה החדשה, שימוש חורג כמשתלה מסחרית.

העבודות והשימוש שביצע במקרקעין כאמור, בוצעו ללא היתר בניה, על אף שהם טעונים היתר ובניגוד ליעוד החקלאי של המקרקעין, למטרת מסחר - משתלה. ייעוד המקרקעין על פי תכנית החלה עליהם (ג/14093) הינו לחקלאות. כמו כן, מדובר בקרקע חקלאית מוכרזת (על פי אכרזה מיום 6/8/92, י"פ 4031).

ביום 10/09/15 ניתן צו הפסקה שיפוטי להפסקת בניה ושימוש במקרקעין (לפי סעיף 239 לחוק כנוסחו אז) וצו למניעת פעולות (לפי סעיף 246 לחוק כנוסחו אז). הצו תוקן בהחלטה מיום 16/09/15 והומצא למערער באמצעות אחיו ביום 18/10/15. בניגוד לאמור בצו ולאחר שקיבל אותו, המשיך המערער לבצע את השימוש במקרקעין ובמבנים שהקים כמשתלה מסחרית, תוך הפרת הצו, עד ליום 24/10/17 לפחות.

המערער היה במועדים הנ"ל ובכל עת רלוונטית המחזיק והמשתמש בפועל במקרקעין, המבצע בפועל של העבודות והשימוש במקרקעין, האחראי לביצוע העבודות והשימוש ומי שמוטלת עליו החובה להשיג היתר כדין.

סעיפי האישום שיוחסו למערער בכתב האישום הם:

א. ביצוע עבודות במקרקעין ושימוש במקרקעין הטעונים היתר ללא היתר ובסטייה מהוראות תכנית לפי סעיפים 204(א)+(ב) לחוק, בנוסחו לפני תיקון 116, עד ליום 24/10/17.

ב. אי קיום צו הפסקה שיפוטי לפי סעיף 240 לחוק, בנוסחו לפני תיקון 116, עד ליום 24/10/17.

ג. ביצוע שימוש אסור במקרקעין לרבות שימוש בניגוד להוראות תכנית, לפי סעיף 243(ד) לחוק, בנוסחו לאחר תיקון 116, החל מיום 25/02/18.

ד. ביצוע עבודה אסורה במקרקעין לרבות עבודה בניגוד לתכנית, לפי סעיף 243(א) לחוק, בנוסחו לאחר תיקון 116, החל מיום 25/02/18.

כפי שצוין במסגרת הכרעת הדין, המערער כפר בכל עובדות כתב האישום. בסיכומיו התייחס לארבעה נושאים בלבד: לא הוכח ברמת הוודאות הנדרשת בהליך הפלילי זיהוי המקרקעין שבהם בוצעו העבודות והשימוש שיוחסו לו; לא הוכח שידע על צו ההפסקה השיפוטי והוא אף לא נחקר בגין הפרתו; כתב האישום הוגש בשיהוי של כשנתיים לאחר גילוי העבירה; המאשימה נקטה כלפיו אכיפה בררנית.

לגבי זיהוי המקרקעין טען המערער כי המסמכים שהוגשו על ידי האדריכל לא הוגשו כחוו"ד מומחה ולכן אינם קבילים ואין לתת להם משקל רב, כי פלט המחשב שהוצא על ידו אינו עומד בדרישות סעיפים 35 ו-36 לפקודת הראיות, כי העד אינו מומחה במחשבים ואינו יודע איזה מערך הגנה יש על המחשבים וכי הנתונים ששימשו בסיס לכתיבת ת/1 ו-ת/2 אינם מידיעתו האישית של האדריכל אלא מעדות שמועה מפי המפקח. עוד נטען כי חוקר המשטרה העתיק את מספרי הגוש והחלקה מתיק החקירה ולא הציג בפני המערער התמונה של המבנה בעת חקירתו. נטען כי עדותו של מפקח הבניה אינה יכולה להועיל שכן עלה ממנה כי הגיע למקום על בסיס חומר שנאסף על ידי מפקח קודם שאינו עד תביעה ולא ניתן להסתמך על ידיעתו האישית של המפקח שכן הוא עצמו העיד שאינו יכול לזכור את כל מספרי הגושים והחלקות. נטען כי קואורדינטות נ"צ שהוצגו לא הוכחו על פי כללי פקודת הראיות. המשיבה טענה כי המפקח נחקר ארוכות בעניין זה והוכיח את המיקום המדויק של המבנים. יתרה מכך, אין מחלוקת שהמערער ביצע את הבניה של הסככות והשימוש בהן ובמקרקעין כמשתלה ומיקום ביצוע העבירה נדרש רק לצורך הוכחת האישום כי העבודה והשימוש נעשו בניגוד לתכניות החלות על המקרקעין.

בימ"ש קמא קבע כי אין כל משמעות למיקום המדויק של המבנים ברמת נ"צ כל עוד המבנים נבנו באותו גוש וחלקה והתכניות החלות על המקרקעין הן אותן תכניות. צוין כי מפקח הבניה העיד כי הוא משמש כמפקח אצל המשיבה כ-23 שנה. לדבריו, הגיע לשטח הנדון לאחר שקיבל תיק פיקוח ממפקח קודם שעבד בשטח לפניו. הוא הכיר את המקום במדויק מכיוון שהוא עובד בכפר ומכיר את כולו. כשהגיע לשטח ביצע איתור נ"צ באמצעות אפליקציה יעודית של רשת הקואורדינטות של מדינת ישראל במכשיר הטלפון הסלולרי שלו. לאחר שחזר למשרדי המשיבה נכנס למערכת ה-GIS במחשב המשיבה, הזין את הנ"צ וקיבל את מיקום האתר בו היה כולל מספרי גוש, חלקה ויעודי קרקע. עוד העיד המפקח כי איתר את השטח הרלוונטי על פי ממצאים רבים בשטח, כולל מיקום תחנת דלק סמוכה, בנייה בשטח, הכביש הדרומי הראשי נצרת-שפרעם, המחלף, הכיכר בכניסה לכפר והשביל החקלאי שמוליך לדרך החקלאית המערבית. בנוסף לבדיקה במחשב הוועדה העיד המפקח כי הוא מכיר את מספרי רוב הגושים והחלקות בכפר, כמעט בעל פה, נוכח עיסוקו הרב בעבירות בניה שם. עוד הסביר המפקח כי מערכת ה-GIS מאפשרת לו לראות צילומי אוויר, יעודי קרקע, גושים וחלקות גם מבלי לספק נ"צ ספציפי.

נקבע כי הסתמכות של מפקחי בניה בעלי ניסיון על תצלומי אוויר ולאחר מכן ירידה לשטח והתרשמות ממראה עיניים הוכרה בפסיקה כמקור מידע מהימן מספיק לצורך איתור זיהוי מקרקעין, אף ללא צורך בהצגת תצלומי האוויר עצמם כראיה. נקבע כי מדובר במפקח ותיק מאוד עם היכרות מעמיקה של השטח הרלוונטי ועדותו נמצאה על ידי בימ"ש קמא אמינה לגמרי וחסרת פניות. נקבע כי העדות הייתה עקבית, מקצועית, יסודית ומפורטת. המפקח התייחס למכלול הפעולות שביצע לצורך חקירתו, הבהיר את האמצעים בהם נקט כדי לאתר נתונים, כולל פירוט ממצאים בשטח, שימוש בתצ"א ובמערכת GIS. עדותו השתלבה היטב עם יתר הראיות והנתונים. בימ"ש קמא ציין עוד כי על פי הפסיקה אין מניעה לעשות שימוש במערכת GIS על ידי מפקח מנוסה, אשר ביקר בשטח והתרשם ממראה עיניו, כדי לקבוע זיהוי ואיתור של מקרקעין, ברמת ההוכחה הנדרשת במשפט פלילי. כן צוין כי המשיבה סיפקה עוד ראיות טובות מאוד ובעלות

צוין כי על פי עדות המפקח שלא נסתרה, המגובה במזכרים ודו"חות פעולה שערך, המערער עצמו נמצא בשטח, במהלך כמה וכמה ביקורים שערך המפקח במקום, ובו במקום קשר עצמו המערער למקרקעין והודה בביצוע המעשים המיוחסים לו בכתב האישום. נקבע כי המערער מסר בפני מפקח הבניה הודעות בהן הודה בביצוע המעשים המיוחסים לו במקרקעין ואף אישר והודה בכך שקיבל צו הפסקה שיפוטי והפר אותו באמצעות ביצוע עבודות בניה ושימוש במקרקעין. אף בהודעה שמסר המערער במשטרה ביום 13/14/17 (ת/3) הוטח בו כי ביצע בניית משתלה במקרקעין הנזכרים בכתב האישום - בשטח חקלאי הנמצא בסמוך לתחנת דלק יילו בכניסה לביר אל מכסור, בגוש 10361 חלקה 19 - ללא אישורים מתאימים והמערער הודה בביצוע המעשים שיוחסו לו במקרקעין אלו.

עוד צוין כי בבית המשפט קמא המערער בחר לא להעיד ולא להביא כל ראיות מטעמו ובכך שלל מעצמו את האפשרות לסתור עובדות שמסר בהודעותיו. צוין כי בנוסף לזיהוי המקרקעין על ידי המפקח, שדי בו כשלעצמו לצורך זיהוי המקרקעין, המערער קשר עצמו למקרקעין לעבודות ולשימוש הנזכרים בכתב האישום ודי בכך לצורך זיהוי המקרקעין ומיקום ביצוע העבודות והשימוש מעבר לכל ספק סביר. נקבע כי אין בטענות המערער כדי להקים ספק סביר, אף לא בקירוב, שהמקרקעין אליהם התייחסו בהודעותיהם היו המקרקעין הספציפיים אליהם מתייחס כתב האישום בהם בוצעו העבודות והשימוש המפורטים בכתב האישום. נקבע גם כי טענות הסניגור בסיכומים כי דברי המפקח בעניין היכרות אישית עם השטח היו בגדר עדות כבושה אף הן חסרות כל ממש. המפקח ציין בדו"חות פרטים בדבר איתור וזיהוי המקרקעין כעובדות מבלי לציין כל אמצעי משני שבאמצעותו השתמש כדי לאתר פרטים אלו, כולל ידיעה אישית, שמבחינתו היא טריוויאלית ואין בכך כל פגם. משנשאל בחקירה נגדית על האמצעים בהם השתמש השיב על כך ומסר פרטים ובין השאר סיפר על ההיכרות רבת השנים שיש לו עם השטח. לא מדובר בגרסה עובדתית בקשר עם עובדות כתב האישום עצמו, אלא ביתר פירוט של אמצעים שננקטו כדי להשיג פרטים שנרשמו בכתב האישום בתגובה לשאלות הסניגור בלבד. נקבע כי אין צורך לרשום דברים אלו בדו"חות הפיקוח ואין בין זה לבין גרסה כבושה ולא כלום. עוד ציין בימ"ש קמא כי המיקום המדויק של מקרקעין בהם מבוצעת עבירה אינו חלק מהיסוד העובדתי של העבירות דנן כפי שהן מנוסחות בחוק. לא נדרשת הוכחת קואורדינטות נ"צ ברמת דיוק של סנטימטרים. אין בכך כדי לומר שאין צורך להוכיח את מיקום המבנים, ברמה הנדרשת לצורך הוכחת עצם ביצוע העבירה מעבר לספק סביר. יש להשאיר את הקביעה כי לא הוכח מיקום ודאי של המבנים למקרים חריגים בלבד. נקבע כי המקרקעין זהו כראוי וכי טענות הסניגור בדבר חוסר איתור המקרקעין אינן מקימות אף לא צל צלו של ספק סביר בכך שהמערער ביצע את המעשים המיוחסים לו בכתב האישום.

בכל הנוגע לטענות בדבר ייעוד המקרקעין נקבע כי הוגשו שני אישורי מידע תכנוני (ת/1, ת/2), בהם נרשמו התכניות החלות על המקרקעין הנזכרים בכתב האישום וייעוד הקרקע במקום בו בוצעו העבירות הנזכרות בכתב האישום, שהוא חקלאי. זאת על רקע תצלום מתוך תשריט התכנית המפורטת שחלה על המקרקעין, כולל מספרי גושים חלקות וסימון המקום של המבנים המפורטים בכתב האישום באמצעות חץ או עיגול. האישורים הוגשו באמצעות עורכם, האדריכל אימן אסעד. באשר לטענות הסניגור כי התשריט שנמצא על טפסי המידע התכנוני לא נערך על ידי העד, הינו בגדר פלט מחשב שלא הוגש בהתאם לפקודת הראיות ועדותו כרוכה במומחיות בתחום האדריכלות אך לא הוגשה בדרך של חוו"ד מומחה, קבע בימ"ש קמא כי עדות האדריכל והמידע התכנוני שערך לא נועדו להוכחת איתור המקרקעין אלא להוכחת ייעוד המקרקעין ולמרות זאת הסניגור בחר לחקור אותו בחקירה נגדית רק בנושא איתור המקרקעין ולא בנושא התכניות

החלות וייעוד המקרקעין וזו הייתה ההתייחסות לעדותו גם בסיכומים.

בימ"ש קמא קבע כי אין לקבל את הניסיון להגדיר את תשריט התכנית המפורטת המוטבע על גבי אישור המידע התכנוני כפלט מחשב. תכנית מפורטת הינה בגדר תקנה בת פועל תחיקתי/דבר חיקוק המפורסם ברשומות ואין צורך להוכיח אותה כדרך שמוכיחים פלט מחשב. העובדה שתשריט התכנית נמצא על מדיום ממוחשב ולא רק על נייר לא משנה דבר לעניין זה. הטענה לפיה יש לדרוש עדות של מהנדס מחשבים בכל פעם שמוציאים תשריט ממחשב הוועדה אינה ממין העניין. אין כל מניעה שאדריכל העובד אצל המשיבה ובקיא בתכניות החלות על המקרקעין יעתיק חלק מתשריט התכנית החלה לדף פרטי המידע לצורך הצבעה על המקרקעין הספציפיים על גבי התשריט. האדריכל העובד אצל המשיבה מסר בעדותו בביהמ"ש פרטים על איתור המקרקעין, ייעוד המקרקעין והשימושים המותרים בהם. נקבע כי לא מדובר בעדות מומחה אודות סברות שבמומחיות אלא בעדות על פעולה טכנית של בדיקת התכניות החלות על יחידת הקרקע הספציפית ובדיקת יעודי הקרקע של המקרקעין על פי התכניות החלות. על כך נערכה תעודת עובד הציבור ובעניין זה לא נשאל ולא אותגר בחקירה נגדית ולא בסיכומים. כן נקבע כי אין מניעה לשמוע עדות של עד מומחה בעל פה ללא הגשתה ערוכה כחוו"ד קודם לכן. צוין כי תוכן המסמכים שנערכו על ידי העד הומצא לסניגוריה מבעוד מועד ולא הייתה כל מניעה להעיד את העד לגבי המסמכים שערך. די בתשתית ראייתית זו כדי להוכיח את תחולתן של התכניות החלות על המקרקעין ואת הוראותיהן הרלוונטיות. מדובר בראיות קבילות והמערער עצמו אישר בהודעות החוץ שמסר כי ייעוד הקרקע הוא חקלאי ולכן עובדה זאת הוכחה כנדרש.

באשר לצו ההפסקה השיפוטי שניתן ביום 10/09/15, במסגרתו ציווה ביהמ"ש על המערער להפסיק לבצע במקרקעין הרלוונטיים ובמבנים שהוקמו עליהם כל שימוש או עבודות בניה כולל שימוש כמשתלה וכל שימוש אחר שלא תואם הוראות התכניות החלות, הסניגור טען כי המשיבה לא בדקה האם בוצע הצו השיפוטי והמערער הודה כי פעל באופן מידי על מנת לבצע אותו. כן נטען כי לא הוכחה מסירה כדן והמשיבה לא עמדה בנטל להוכיח כי המערער ידע על אודות הצו.

בימ"ש קמא ציין כי בהודעה שמסר המערער בפני המפקח ביום 30/01/17 (ת/20) הוא הודה באופן ברור ומפורש כי קיבל את צו ההפסקה השיפוטי ולמרות זאת המשיך לבצע במקרקעין עבודות בניה ושימוש תוך הפרה של הצו השיפוטי. כמו כן, בהודעה נוספת שמסר בפני שוטר ביום 13/04/17 (ת/3) חזר ואישר שידע על הצו ואף שקיבל אותו לידיו. נקבע כי טענת הסניגור כי לא הובהר למערער במהלך ההודעות שמסר באיזה צו מדובר נותרה סתמית בעלמה. המערער עצמו בחר לא להעיד ולא לתת הסבר לאיזה צו "אחר" התכוון בעת שנתן את הודעותיו, אם בכלל היה צו כזה. נקבע כי לא ניתן להישמע לטענות ספקולטיביות כגון אלו ואין בהן, כאשר המערער בחר לא להעיד בעניין ובכך מחזק דווקא את הראיות נגדו, כדי להקים ספק סביר בהודיית המערער, אף לא בקירוב. בנוסף צוין כי מטעם המשיבה העיד השליח מר סולימאן מוסטפא אשר אישר שהמציא את הצו השיפוטי לאחיו של המערער, חאדר, המתגורר עם המערער, זאת לאחר שבריר עם קרובי משפחתו היכן מתגורר המערער ולאחר שהאח אישר שהוא אחיו של המערער. נקבע כי עדות השליח והודעותיו של המערער מחזקות אלו את אלו ודי בכך כדי להוכיח במידת ההוכחה הדרושה כי המערער קיבל את צו ההפסקה השיפוטי. כן נקבע כי עדות מפקח הבניה, דו"חות הפיקוח והצילומים שהוגשו לתיק ביהמ"ש, בנוסף על הודעות המערער עצמו, מבססים ראיות ומספיקות לחלוטין להוכיח בנטל הדרוש כי המערער המשיך לבצע עבודות בניה ושימוש במקרקעין כמשתלה לאחר שקיבל את צו ההפסקה השיפוטי. מכיוון שהמערער טען בהודעותיו כי לאחר שקיבל את צו ההפסקה הוא פירק את המבנים ובנה מבנים חדשים במקום אחר במקרקעין נקבע כי מדובר בהמשך ביצוע

עבודות בניה ושימוש באותם מקרקעין בניגוד להוראות הצו ותוך הפרתו.

בכל הנוגע להוכחת יתר עובדות כתב האישום נקבע כי המערער לא כפר באופן ספציפי ביתר עובדות כתב האישום, כולל אלו המייחסות לו ביצוע עבודות בניה ושימושים אסורים במקרקעין, ואף לא התייחס לכך בסיכומים כלל. למעלה מן הצורך צוין כי עדותו של מפקח הבניה שהייתה אמינה לחלוטין, בנוסף על המוצגים שאסף, ערך והפיק, כולל דו"חות פיקוח, מזכרים, תמונות וסרטונים, מבססים ברמת ההוכחה הנדרשת את כל עובדות כתב האישום, כולל בכל הקשור לביצוע העבודות והשימוש במקרקעין, היקפם ומועדי הביצוע, היעדר היתר בניה, המשך ביצוע לאחר קבלת צו הפסקה שיפוטי ושאר העובדות המפורטות בפרק העובדות.

באשר לטענה בדבר שיהוי בהגשת כתב האישום נקבע כי אין בטענה זו כדי להוביל למתן הגנה מן הצדק במקרה זה. כתב האישום הוגש בחודש נובמבר 2016, זמן לא רב לאחר סיום פעולות החקירה הרלוונטיות. המערער המשיך לבצע את העבודות והשימוש במקרקעין כעבירה נמשכת בכל משך תקופה זו ואף לאחר הגשת כתב האישום, באופן שהצריך לתקן את כתב האישום ולעדכן אותו מפעם לפעם. המערער אף לא הראה כי נשללה ממנו בדרך כלשהי יכולתו להתגונן בשל הזמן שחלף עד הגשת כתב האישום.

בכל הנוגע לטענת אכיפה בררנית נקבע כי לא הוכחה על ידי המערער קבוצת שוויון, לא הוכח האם מדובר באנשים שביצעו עבירות דומות וטענת האכיפה הבררנית נטענה בעלמה. צוין כי המערער אישר בהודעות שמסר כי הוא היחיד שמבצע עבודות ושימוש אסורים במקרקעין ולכן אין ממש בטענות אלו. לכן נדחתה אף הטענה לאכיפה בררנית.

בסיכומו של דבר נקבע כי כל עובדות כתב האישום המתוקן הוכחו ברמת ההוכחה הנדרשת במשפט הפלילי והמערער הורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן.

לעניין גזר הדין הגיעו הצדדים להסדר טיעון לעניין העונש ובימ"ש קמא גזר על המערער את העונשים המפורטים לעיל בהתאם להסדר הטיעון שהוצג.

טענות ב"כ הצדדים:

המערער טוען במסגרת הערעור את אותן טענות שהועלו ונדחו בבימ"ש קמא. נטען להעדר זיהוי המקרקעין, לאי קיום צו הפסקה שיפוטי בהעדר ידיעה ולאכיפה בררנית. בכל הנוגע להעדר זיהוי המקרקעין נטען כי על גבי ת/1 ו-ת/2 מופיע תשריט שהאדריכל מטעם המשיבה לא ערכו אך הוגש באמצעותו ונכתב על סמך מומחיותו של העד ולכן היו צריכים המוצגים להיות מוגשים כחוו"ד מומחה בהתאם להוראות סעיף 24 לפקודת הראיות. נטען כי בהעדר חוו"ד מומחה המסמכים שהוגשו אינם קבילים או למצער משקלם הראייתי הינו אפס. מסמכים ת/1 ו-ת/2 הינם פלט מחשב, העד אינו מומחה במחשבים ואינו יודע איזה מערך הגנה יש על המחשבים. תשובותיו של העד מראים כי מדובר בפלט מחשב שאינו עומד בדרישות פקודת הראיות (סעיפים 35-36) ולכן אינו עומד בתנאי הקבילות.

עוד טוען המערער בקשר לזיהוי המקרקעין כי בימ"ש קמא הסתמך בקביעותיו לגבי המקרקעין על היכרות אישית של המפקח אשר עובד במשרדי המשיבה 23 שנים, מערכת ה-GIS וממצאים בשטח. נטען כי במקרה זה ההיכרות האישית של המפקח לא הספיקה ונאמר במפורש בעדות האדריכל כי הקורדינטות הינן אלה המוודאות את מיקום הנכס. נטען כי הנתונים ששימשו בסיס לכתיבת ת/1 ו-ת/2 אינם מידיעתו של העד אלא מעדות שמועה מפי המפקח וגם מסיבה זו המסמכים אינם קבילים ולא ניתן להוכיח על פיהם את מיקום המקרקעין מעל לספק סביר. נטען כי בחקירתו של המערער על ידי המפקח לא הייתה למפקח ידיעה אישית על מספר הגוש והחלקה. כן נטען כי לא הוצגה בפני המערער תמונה של המבנה ולכן מחקירה זו לא ניתן לדעת על איזה מבנה מדובר ובנוגע לאיזה מבנה נשאלו השאלות והושבו התשובות. נטען כי המפקח העיד כי הגיע למקום על בסיס חומר שהיה בתיק החקירה ונאסף על ידי מפקח קודם שאינו עד תביעה בתיק ואין בידיו כיום את הקואורדינטות שהוזנו במחשב באותו יום. נטען כי הקואורדינטות לא הוכחו על פי כללי פקודת הראיות שכן מדובר בפלט מחשב והמפקח אינו איש מחשבים ואינו יודע להעיד לעניין אמצעי ההגנה. נטען כי במקרה זה המפקח העיד כי יש לו היכרות עם המקרקעין ואולם לצורך וידוא המיקום היה חייב להשתמש בקואורדינטות. לכן נטען כי המשיבה לא הוכיחה את מיקום המקרקעין נשוא כתב האישום. עוד נטען כי אין בחומר הראיות רמז לכך שעורכי המסמכים עשו שימוש בידיעה אישית לצורך זיהוי הנכס ולכן מדובר בעדות כבושה של עדי התביעה שאין לה הסבר סביר.

בכל הנוגע לאי קיום צו הפסקה שיפוטי טוען המערער כי לא הובהר במהלך החקירה באיזה צו מדובר. נטען כי המשיבה לא הוכיחה כי המערער נחקר על אי קיום הצו השיפוטי המוזכר בכתב האישום. לא הוכח כי המערער או אחיו הם אלה שקיבלו את הצו ולא ניתן לדעת מי האדם שקיבל את המעטפה שכן אין פרטים מלבד שמו ואמירה מפיו כי הוא אחיו של המערער. נטען כי העובדה שהמערער בחר שלא להעיד אינה משלימה את החסר.

באשר לטענת אכיפה בדרנית טוען המערער כי לדברי עד המשיבה הוצאו זימונים לחקירות חשודים אחרים שמופיעים כבעלים בנסח אך הם לא הגיעו לחקירה ואין בתיק פעולת חקירה אחת השוללת את מעורבותם בתיק זה. המשיבה לא נתנה הסבר מדוע ישנם חשודים רבים נוספים אך רק המערער הואשם. לכן נטען לאכיפה בדרנית שאין לה הסבר.

המשיבה טוענת כי הערעור סב סביב מהימנות עדים והתרשמות הערכאה הדיונית מעדויותיהם ואין מדובר בחריג המצדיק התערבות של ערכאת הערעור בממצאי הערכאה הדיונית. עוד נטען כי המערער בחר לא להעיד ושתיקתו מהווה חיזוק וסיוע לראיות שהציגה המשיבה לבימ"ש קמא לשם הוכחת עובדות כתב האישום, רכיבי ויסודות העבירות. במקרה דנן לא הייתה כל גרסה מטעם המערער או ראייה הסותרת את ראיות המשיבה. כן נטען כי התשתית הראייתית שהונחה בפני בימ"ש קמא, שכללה שלוש חקירות שבמסגרתן הודה המערער במיוחס לו, הינה מוצקה ואשמו של המערער הוכח מעל לכל ספק סביר. נטען כי שאלת היות ה-GIS נמנה על עקרונות הידיעה השיפוטית או לא, לא עומדת במרכז נימוקי הכרעת הדין, אלא בימ"ש קמא בחן את המארג הראייתי כולו והגיע למסקנה כי המשיבה הוכיחה מעבר לכל ספק סביר את אשמו של המערער.

בכל הנוגע לאיתור זיהוי המקרקעין טוענת המשיבה כי עד התביעה מס' 1, מפקח הבניה מטעם המשיבה, העיד כי הוא הנדסאי בניין במקצועו, משמש כמפקח אצל המשיבה כ-23 שנה וכ-20 שנה שהוא המפקח ואחראי על הישוב ביר אל מכסור. בימ"ש קמא קבע כי מדובר במפקח ותיק עם היכרות מעמיקה של השטח הרלוונטי ועדותו נמצאה אמינה

חסרת פניות. נטען כי המפקח נחקר ארוכות על זיהוי ואיתור מיקום המקרקעין והשיב כי הוא הגיע למקום לאחר שקיבל לידי את תיק החקירה, הוא ידע להיכן להגיע, דקר את המיקום במכשיר הטלפון שהיה ברשותו ולאחר מכן הזין את הנ.צ. במערכת GIS במשרדי המשיבה וקיבל את מספרי הגוש והחלקה. המפקח הסביר שדקירת הנ.צ. לא נועדה לקביעת המיקום הנכון, אלא לאמת שהוא אכן נמצא במקום הנכון. המפקח הסביר שלא הסתפק בדקירת הנ.צ. אלא זיהה את המיקום באמצעות מה שנמצא מסביב, במקרה זה תחנת הדלק. בנוסף העיד כי הוא מכיר בעל פה את מרבית הגושים והחלקות בביר אל מכסור משום שהוא עובד באזור מזה 20 שנה ולמד להגיע לכל מקום ברכב וכאשר הוא מגיע למקום מסוים הוא יכול לדעת מה הגוש והחלקה של המקרקעין. המפקח העיד גם כי בשטח קיימים הרבה ממצאים שהוא מכיר ולפיהם ניתן לאתר ולזהות את המקרקעין וציין כי בסמוך למבנה קיימת תחנת דלק וקל לאתר ולזהות את המקרקעין. המפקח הדגיש כי מדובר במכלול של מספר דברים. העובדה שלא ידע לומר כמה גושים וחלקות יש בביר אל מכסור אינה פוגעת במהימנות עדותו לפיה הוא מסוגל לזהות את מספר הגוש והחלקה כמעט בכל מקום בביר אל מכסור. המפקח הסביר שבאותה עת לא היה נהוג לרשום את הקואורדינטות שהוא דקר בשטח ושאותן הזין למחשב. כן הסביר שהוא לא היה זקוק לקואורדינטות כדי לדעת מהו הגוש והחלקה, הן משום שהוא מכיר את השטח והן נוכח קיומם של ממצאים בשטח כגון תחנת הדלק.

המשיבה טוענת עוד כי המערער הודה במיוחס לו, בהודעות שמסר במסגרת חקירתו, ולא הכחיש את זיקתו לחלקה 19 בגוש 10360 ואף מסר בחקירתו ת/20 את מספרי הגוש והחלקה הן במישרין והן בעקיפין. באשר לאפליקציה עמה עובד המפקח לאיתור הנ.צ. נטען כי מדובר בראיה קבילה שמשקלה אינו מכריע. כן נטען כי מיקום ברמת הנ.צ. של העבודה האסורה אינו חלק מהיסוד העובדתי של העבירות, במיוחד כשאין גרסה הסותרת כי העבודה האסורה בוצעה באותו גוש וחלקה והתכניות החלות על המקרקעין הן אותן תכניות ואף על שטח יותר גדול המכסה מעבר ל-נ.צ. מסוים או חלקה מסוימת. נטען כי המפקח ביקר בשטח מספר פעמים ותיעד את כל מה שקלט בחושיו במזכרים ודוחות פעולה שהוגשו לבימ"ש קמא. המפקח פגש את המערער במקרקעין וחקר אותו בשתי הזדמנויות תחת אזהרה והמערער הודה בפניו במיוחס לו בכתב האישום וכל זה לא נסתר. מיקום המקרקעין נקבע על סמך מכלול של דברים, בעיקר הידע של המפקח, ממצאים אחרים בשטח שהוכחו באמצעות תמונות והודעות המערער בעצמו שידע לציין את מספרי הגוש והחלקה. נטען כי בשקלול כל הראיות בנוסף לשימוש ב-GIS לא נשאר ספק היכן בוצעו העבירות ומה ייעוד המקרקעין. נטען כי אין ולא יכולה להיות מחלוקת שהמערער ביצע את הבניה של הסככות והשימוש בהן ובמקרקעין כמשתלה. מיקום ביצוע העבירות נדרש רק לצורך הוכחות האישום כי העבודה והשימוש נעשו בניגוד לתכניות החלות על המקרקעין. העובדה שהמפקח לא הציג למערער תמונה במהלך גביית הודעותיו או הציג תמונה ולא תיעד זאת אין בה כדי לסייע למערער. המפקח הסביר שהמערער ידע היטב על מה הוא נחקר משום שנפגש עמו במקרקעין עשרות פעמים.

לטענת המשיבה, המפקח ביקר במקרקעין מספר רב של פעמים וכל ביקור מתועד במזכר. מזכרים אלה הוגשו כמוצגים לבימ"ש קמא. המפקח פגש את המערער במקרקעין מספר פעמים ותשאל אותו וניהל עמו שיחות. המערער קשר עצמו למקרקעין ולביצוע העבירות ב-3 הזדמנויות בהן נחקר, פעמיים על ידי המפקח ופעם על ידי עת התביעה שהינו שוטר. נטען כי די בכך לצורך זיהוי המקרקעין ומיקום העבירות מעבר לכל ספק סביר. לכן קבע בימ"ש קמא כי בנוסף על זיהוי המקרקעין על ידי המפקח, שדי בו כשלעצמו, המערער קשר עצמו למקרקעין, לעבודות ולשימוש הנזכרים בכתב האישום ודי בכך לצורך זיהוי המקרקעין ומיקום ביצוע העבודות והשימוש מעבר לכל ספק סביר. נטען כי בכך שהמערער לא העיד ולא הביא ראיות מטעמו הוא שלל מעצמו את האפשרות לסתור עובדות שמסר בהודעותיו כן שלל

את האפשרות לסתור מוצגים שהוגשו לבימ"ש קמא ועצם אי מתן עדות מהווה חיזוק לכל ראיות המשיבה שהוגשו וסיוע היכן שנדרש סיוע.

בכל הנוגע לייעוד המקרקעין טוענת המשיבה כי הגישה שתי תעודות עובד ציבור - ת/1 ו-ת/2 - ערוכות על ידי האדריכל אימן אסעד. המפקח ערך מזכר הצבעה, ת/14, שלפיו המפקח מצביע על המקרקעין ומפרט את פרטי המקרקעין, גוש, חלקה ו-נ.צ., ומגיש אותו למחלקת הרישוי לשם קבלת תעודת עובד ציבור לגבי התניות החלות על המקרקעין. לאחר שמחלקת הרישוי קיבלו את הנתונים מהמפקח, הוציא האדריכל את אישור המידע התכנוני שהינו תעודת עובד ציבור, במסגרתו מפורטים פרטי המקרקעין, מיקום, נ.צ., התכניות החלות על המקרקעין וכן מפורט במסגרתו ייעוד המקרקעין שהוקמה עליהם העבודה האסורה ובמקרה דנן מדובר במקרקעין מושא כתב האישום. בנוסף מופיע על גבי מוצג ת/1 תצלום מתוך תשריט התכנית ומסומן עליו מיקום ביצוע העבירה. מוצג ת/1 מכיל מידע תכנוני שאינו שנוי במחלוקת, מפורסם ברשומות ובילקוטי הפרסומים ונגיש והוא בגדר חיקוק. נטען כי המידע התכנוני שמסר האדריכל אינו חו"ד מומחה כהגדרתו בפקודת הראיות ולכן לא הייתה כל סיבה לערוך אותו כחו"ד. המהנדס עשה שימוש בידע שלו ובהכשרתו בתחום כדי לערוך את המוצג ת/1 אך לא כל עד שעושה שימוש בידע ובמומחיות שלו אמור לערוך חו"ד מומחה. לכן יש לדחות את הטענה לפיה מוצג ת/1 הינו חו"ד כהגדרתה בפקודת הראיות ולא נערך כחו"ד. נטען כי התשריט שהועתק והודבק על גבי מוצג ת/1 איננו פלט מחשב, אלא מדובר בחלק מהתכנית שחלה על המקרקעין שנועדה לסמן את מיקום המקרקעין שלגביהם ניתן המידע התכנוני. ניתן היה לערוך את המידע התכנוני מבלי לצרף את התשריט מהתכנית והדבר לא היה פוגע במשקל הראיה.

באשר לאי קיום צו טוענת המשיבה כי אכן באזרה ת/3 הודע למערער כי הוא נחקר בשל הפרת הוראה חוקית ולא צוינה העבירה הספציפית אי קיום צו שיפוטי. נטען כי מדובר בשתי עבירות דומות. הפרת הוראה חוקית הינה עבירה כללית. אי קיום צו שיפוטי מהווה עבירה ספציפית לדיני התכנון והבניה. במהותן מדובר באותה עבירה. נטען כי המערער ידע היטב על מה הוא נחקר והשיב לכל השאלות בצורה עניינית. הטעות באזרה, אם נפלה טעות, לא פגעה בזכויותיו והוא רשאי היה להיוועץ בעו"ד לפני החקירה ולשמור על זכות השתיקה אולם בחר שלא לעשות כן.

המשיבה טוענת כי הוכיחה את כל האמור בכתב האישום. התמונות והמזכרים שערך המפקח מתארים את העבודה האסורה שבנה המערער. בשלושת החקירות של המערער הוא הודה במיוחס לו. אישור מסירת צו ההפסקה המנהלי מהווה ראיה לידיעתו של המערער לגבי צו ההפסקה המנהלי שהוצא נגדו וחרף זאת הפר אותו ביודעין ובחר לא לקיימו. המידע התכנוני שמסר האדריכל מוכיח את המצב התכנוני של המקרקעין באותה תקופה. עדות פקיד ביהמ"ש ותיק ביהמ"ש שהוצג כראיה מוכיחים את הצו השיפוטי. נטען כי המערער בחר לא להעיד ומשמעות העניין כי הימנעותו עשויה לשמש חיזוק וכן סיוע לראיות שהוגשו מטעם המשיבה ככל שנדרש חיזוק או סיוע לראיות אלו. המערער לא הציג גרסה מטעמו, לא הביא ולא זימן עדים מטעמו. המערער כפר בכל האמור בכתב האישום מבלי לפרט טענות הגנה כלשהן ולכן לא ניתן לדעת מהן טענותיו ומהי גרסתו לאמור בכתב האישום. לכן דין הערעור להידחות תוך חיוב המערער בהוצאות משפט.

המערער טוען במענה לטענות המשיבה כי מעולם לא ערער על מהימנות מי מעדי התביעה בתיק. כן נטען כי אין באי העדת המערער כדי להוות ראיה עצמאית ואין באי העדתו כדי להשלים את החוסרים. נטען כי המשיבה טענה כי

התשתית הראייתית הינה מוצקה במיוחד לאור חקירתו של המערער ואולם התעלמה מהעובדה כי לא הוצגה כל תמונה למערער ואף מהעובדה כי כל הנתונים אודות מיקום הנכס הינם מפי המפקח ולא מפי המערער. נטען כי המשיבה מתייחסת להיכרותו האישית של המפקח עם השטח אך מתעלמת מכך כי המפקח עצמו העיד כי כדי לוודא שהוא במקום הנכון ושאינן טעויות הוא עשה שימוש בקואורדינטות וכי הדקירה שנעשתה היא על מנת לוודא את המיקום. כן נטען כי המשיבה טענה שאין חשיבות כלל לעובדה שלא הוצגה למערער תמונה אך המפקח מטעם המשיבה העיד אחרת והשיב "נכון" לשאלה האם בתור פקח אחראי לא הגיוני שלא יראה לו תמונה כי זה דבר מאוד חשוב כדי לראות שהוא מדבר על אותו מבנה שהוא מדבר עליו. לגבי ת/1 ו-ת/2 נטען כי כל התיאור שהמשיבה טענה לו בטעוניה הינם בגדר עדות של ב"כ המשיבה. כן נטען כי המשיבה טוענת שעבירה של אי קיום צו שיפוטי ועבירה של הפרת הוראה חוקית הן דומות אך מתעלמת מהעובדה כי אחת נושאת עונש מאסר של שנה ואילו השנייה נושאת מאסר של שנתיים. נטען כי המשיבה התעלמה מהעובדה שבימ"ש קמא טעה עת קבע כי ה-GIS הינו בגדר ידיעתו השיפוטית. נטען כי המשיבה התעלמה מהעובדה כי הקואורדינטות לא הוכחו כלל על פי כללי פקודת הראיות. כן נטען כי המשיבה התעלמה מהטענות בדבר העדות הכבושה של המפקחים לעניין ידיעתם האישית, התעלמה מהעדר ידיעתו של המערער בדבר הצו השיפוטי והתעלמה לחלוטין מטענת האכיפה הבררנית.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, את הראיות והעדויות שהוצגו בבימ"ש קמא, וכן את פסק דינו של בימ"ש קמא הגעתי למסקנה כי יש לדחות את הערעור נגד הכרעת הדין, שכן אין מקום להתערב בממצאים ובקביעות שקבע בימ"ש קמא.

בכל הנוגע לטענות המערער נגד הכרעת הדין של בימ"ש קמא יש לקבוע כי מדובר בעיקר בטענות בדבר קביעות עובדתיות וקביעות מהימנות שנקבעו במסגרת הכרעת הדין של בימ"ש קמא, אשר התרשם מהראיות והעדויות באופן ישיר, שביהמ"ש שלערעור אינו נוטה להתערב בהם [רע"פ 5856/15 **בשר נ' מדינת ישראל** (3.9.2015); ע"פ 111/99 **שוורץ נ' מדינת ישראל** (21.8.2000); רע"פ 3154/11 **כמיס אליאס נ' מדינת ישראל** (15.05.2011); רע"פ 7789/18 **מיכאל דהאן נ' מדינת ישראל** (06.12.2018)]. אין זה המקרה המצדיק התערבות. גם לגופו של עניין אינני סבור כי במקרה זה יש מקום להתערב בקביעותיו של בימ"ש קמא.

בכל הנוגע לזיהוי המקרקעין קבע בימ"ש קמא כי מפקח הבניה העיד כי הוא משמש כמפקח אצל המשיבה כ-23 שנים, כי הוא הגיע לשטח לאחר שקיבל תיק פיקוח ממפקח קודם שעבד בשטח לפניו, הוא הכיר את המקום במדויק מכיוון שהוא עובד בכפר ומכיר את כולו. בנוסף, כשהגיע לשטח ביצע איתור נ"צ באמצעות אפליקציה ייעודית של רשת הקואורדינטות של מדינת ישראל במכשיר הטלפון הסלולרי שלו ולאחר שחזר למשרדי המשיבה נכנס למערכת ה-GIS במחשב המשיבה, הזין את הנ"צ וקיבל את מיקום האתר בו היה כולל מספרי גוש, חלקה וייעודי קרקע. עוד העיד המפקח כי איתר את השטח הרלוונטי על פי ממצאים רבים בשטח, כולל מיקום תחנת דלק סמוכה, בניה בשטח, הכביש הדרומי נצרת-שפרעם, המחלף, הכיכר בכניסה לכפר והשביל החקלאי שמוליך לדרך החקלאית המערבית. המפקח העיד כי בנוסף על הבדיקה במחשב הוועדה הוא מכיר את מספרי רוב הגושים והחלקות בכפר, כמעט בעל פה, נוכח עיסוקו הרב בעבירות בנייה שם. עוד הסביר כי מערכת ה-GIS מאפשרת לו לראות צילומי אוויר, ייעודי קרקע, גושים וחלקות, גם מבלי לספק נ"צ ספציפי.

במקרה שבנדון מדובר במפקח ותיק עם היכרות מעמיקה של השטח הרלוונטי, אשר עדותו נמצאה על ידי בימ"ש קמא אמינה וחסרת פניות. המפקח התייחס למכלול הפעולות והבהיר את האמצעים בהם נקט כדי לאתר את הנתונים, כולל פירוט ממצאים בשטח, שימוש בתצ"א ובמערכת GIS ונקבע כי עדותו השתלבה היטב עם יתר הראיות והנתונים. לא מצאתי מקום להתערב בקביעתו של בימ"ש קמא כי המשיבה סיפקה ראיות טובות ובעלות משקל לביסוס ממצאי המפקח אשר הינו בעל היכרות מעמיקה עם השטח הרלוונטי והשתמש באמצעים נוספים כדי לוודא את זיהוי המקרקעין. על כך יש להוסיף, כפי שציין גם בימ"ש קמא, כי המפקח העיד שהמערער עצמו נמצא בשטח במהלך כמה וכמה ביקורים שערך במקום ובו במקום קשר עצמו המערער למקרקעין והודה בביצוע המעשים המיוחסים לו בכתב האישום, כפי שפורט בהכרעת הדין של בימ"ש קמא. בהודאתו אף צוין במפורש כי מדובר באותו גוש וחלקה. המערער אף הודה שקיבל צו הפסקה שיפוטי והפר אותו באמצעות ביצוע עבודות בניה ושימוש במקרקעין (ת/20). גם בהודעה שמסר המערער במשטרה (ת/3) הודה בביצוע המעשים שיוחסו לו בשטח חקלאי הנמצא בסמוך לתחנת דלק "יילו" בכניסה לביר אל מכסור בגוש 10361 חלקה 19.

בנסיבות אלו המשיבה הביאה די והותר ראיות לעניין זיהוי המקרקעין, מעבר לזיהוי המקרקעין על ידי המפקח המנוסה, שדי בו כשלעצמו, והמקרקעין אף זוהו במסגרת הודעותיו של המערער עצמו כאשר הודה בביצוע העבירות במקרקעין שבנדון. המערער מצדו בחר שלא להעיד ולא להביא כל ראיות מטעמו ובכך שלל מעצמו את האפשרות לסתור עובדות שמסר בהודעותיו, כפי שקבע בימ"ש קמא. על כן, אין מקום להתערב בקביעתו של בימ"ש קמא כי המקרקעין ומקום ביצוע העבירות זהו מעבר לכל ספק סביר.

כפי שציינה המשיבה, בימ"ש קמא השתמש בדיעה שיפוטית לגבי הגדרתה של מערכת GIS ולא לגבי היותה ראייה קבילה. בימ"ש קמא לא נתן הכרעת דין על יסוד המידע המונפק ממערכת זו בלבד, אלא על בסיס מארג ראיתי שלם הכולל גם את המידע שהופק ממערכת זו.

בנסיבות אלו אינני סבור כי יש מקום להתערב בקביעותיו של בימ"ש קמא בהכרעת הדין בכל הנוגע לזיהוי המקרקעין ולייעודם, אשר מבוססות על עדותו של המפקח שהינו מנוסה ומכיר את המקרקעין ואף עשה שימוש באמצעים נוספים ובתכנת ה-GIS על מנת לאשר את זיהוי המקרקעין. כמו כן, כפי שקבע בימ"ש קמא, המערער הודה בחקירתו בביצוע העבירות תוך זיהוי המקרקעין וייעודם והוא לא טען כי יש בידיו היתר בניה או כי הבניה לא בוצעה בניגוד לתכנית החלה. המערער אף הודה בחקירתו כי ביצע את העבודה והשימוש כמפורט בכתב האישום באותם מקרקעין תוך הפרה של צו הפסקה שיפוטי. על כן, אין מקום לקבל את טענות המערער נגד זיהוי המקרקעין והפרת הצו השיפוטי.

כמו כן, כאמור לעיל, מדובר בקביעות עובדתיות וקביעות מהימנות שקבע בימ"ש קמא בהכרעת דין מפורטת שניתנה על בסיס הראיות והעדויות שהוצגו בפניו ומהן התרשם באופן ישיר ואין מקום להתערב בהן. המערער עצמו בחר שלא להעיד ולנסות להפריך את הראיות והעדויות שהובאו. על כן, לאור המפורט, לא מצאתי מקום לקבל טענות המערער לעניין זיהוי המקרקעין או הפרת הצו השיפוטי.

אין מקום גם לקבל טענות המערער בדבר גרסה כבושה, כפי שפירט בימ"ש קמא. המפקח ציין בדוחות שכתב פרטים בדבר איתור וזיהוי המקרקעין כעובדות, מבלי לציין את האמצעים בהם השתמש לאתר פרטים אלו ואין בכך פגם כפי

שקבע בימ"ש קמא. המפקח נשאל בחקירה הנגדית על האמצעים בהם השתמש לזיהוי המקרקעין ולכן השיב על כך ומסר פרטים, לרבות היכרות רבת שנים עם השטח. אין מדובר בגרסה כבושה, כפי שקבע בימ"ש קמא.

אין לקבל גם את טענות המערער בדבר היות אישורי המידע התכנוני (ת/1 ו-ת/2) פלט מחשב שלא הוגש בהתאם לתנאים שנקבעו בפקודת הראיות. כפי שקבע בימ"ש קמא, תכנית מפורטת הינה בגדר תקנה בת פועל תחיקתי/דבר חיקוק המפורסם ברשומות ואין צורך להוכיח אותה כדרך שמוכיחים פלט מחשב. עדותו של האדריכל לגבי פרטי המקרקעין וייעודם התמקדה בעדות על פעולה טכנית של בדיקת התכניות החלות על הקרקע ובדיקת ייעודי הקרקע ועל כך נערכה תעודת עובד הציבור. לא הייתה חובה להמציא חוות דעת מומחה במקרה זה ולא הייתה מניעה להעיד את העד לגבי המסמכים שערך, כפי שקבע בימ"ש קמא. מדובר בראיות קבילות, תעודות עובד ציבור, המוכיחות את פרטי המקרקעין וייעודם, זאת מעבר לכך שהמערער עצמו אישר בחקירותיו את פרטי המקרקעין וייעודם, ומעבר לאמור בעדותו של המפקח שנמצאה מהימנה ולדוחות ולמזכרים שהוגשו באמצעותו, ולכן עובדות אלו הוכחו כנדרש כפי שקבע בימ"ש קמא.

כך גם הוכחה הפרת צו ההפסקה השיפוטי, כפי שקבע בימ"ש קמא, מאחר שהמערער עצמו הודה בחקירתו בפני המפקח שקיבל את צו ההפסקה השיפוטי ולמרות זאת המשיך לבצע במקרקעין עבודות בניה ושימוש תוך הפרת הצו השיפוטי (ת/20 וכן בחקירתו בפני שוטר - ת/3). המערער טען בעלמא כי לא הוכח לאיזה צו שיפוטי התייחסה ההפרה וההודאה אך לא הצביע על צו שיפוטי אחר כלשהו שייתכן שאליו התכוון בהודאתו. לכן, כפי שקבע בימ"ש קמא, אין לקבל טענות המערער לעניין העדר ידיעה על הצו השיפוטי והפרתו.

יש לדחות גם את הטענות בדבר אכיפה בררנית אשר אינן מצביעות על פגיעה בשוויון בין דומים. כאמור, המערער היה במקרקעין בזמן הביקורים של המפקח ואף הודה בביצוע העבירות ומסר שהוא היחיד שמבצע את העבודות והשימוש האסורים במקרקעין. לכן אי הגשת כתבי אישום כנגד יתר הבעלים הרשומים אינה מהווה אכיפה בררנית בנסיבות העניין, כפי שקבע בימ"ש קמא.

לאור האמור לעיל, אינני סבור כי נפל בהכרעת הדין פגם המצדיק התערבות ואני דוחה את הערעור נגד הכרעת הדין של בימ"ש קמא.

המזכירות תעביר עותק לב"כ הצדדים ולתיק בימ"ש קמא.

ניתן היום, כ"ד אדר א' תשפ"ד, 04
מרץ 2024, בהעדר הצדדים.
רון שפירא, נשיא